

בע"א (הרצליה) 51946-10-22 - יוסף פניני נ' מדינת ישראל

בע"א (הרצליה) 51946-10-22 - יוסף פניני נ' מדינת ישראל/שלום הרצליה

בע"א (הרצליה) 51946-10-22

יוסף פניני

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בהרצליה

[14.11.2022]

כבוד השופטת שלי קוטין

החלטה

מונחת לפני בקשה להישפט באיחור בגין הודעת תשלום קנס, שנרשמה לחובתו של המבקש ביום 22.5.2001 לפני כ-21 שנים וחצי, בגין עבירה על חוק העזר העירוני של עיריית הרצליה בדבר העמדת רכב וחנייתו (להלן - "הודעת התשלום").

לטענתו של המבקש הוא מעולם לא קיבל את הודעת תשלום הקנס, כמו כן הכחיש את קיום העבירה וטען להתיישנותה. לטענתו בתאריך 25.6.2022 הוא קיבל מכתב דרישה לתשלום וכערך בירור בעניין נמסרו לו אסמכתאות אודות משלוח המכתבים וההודעות אשר לשיטתו לוקות בחסר.

לשיטתו של המבקש, משך תקופות ארוכות הוא לא התגורר בביתו אך היה חולף ליד תיבת הדואר ודברי הדואר שהגיעו לביתו הועברו לו על ידי הבעלים החדשים של הבית. לטענתו העבירה התיישנה והוא עותר כי המשיבה תפצה אותו בגין עוגמת הנפש שנגרמה לו בעקבות ניסיון גביית החוב שצבר.

המשיבה בתגובתה ביקשה לדחות את הבקשה על הסף בשל השיהוי הניכר בהגשת הבקשה וכן כי לא הגיש המבקש תצהיר חתום כדין. עוד טענה המשיבה כי המבקש מטעה את בית המשפט שכן באחד המכתבים ששלח אל המשיבה טען כי לא התגורר בארץ משנת 2006 ועד לשנת 2014. המשיבה ציינה כי הציעה למבקש להפחית את סכום החוב ולפרוס אותו לתשלומים והפנתה לכך כי הוא אינו מכחיש את ביצועה.

לגופו של עניין טענה המשיבה כי הודעת תשלום הקנס הוצמדה לרכב ביום 22.5.2001 וכן נשלחה בדואר רשום ביום 24.10.2001 לכתובתו הרשומה של המבקש כפי שעודכנה במשרד הפנים ובמשרד הרישוי, ועל כן לא נסתרה חזקת המסירה. כאסמכתא צירפה תצהיר חתום כדין ואישור על משלוח הודעת התשלום בדואר רשום. דיון והכרעה

לאחר שבחנתי את הבקשה ואת תגובת המשיבה, הגעתי למסקנה כי היא אינה עומדת בתנאים הקבועים בסעיף 230 יחד עם סעיף, 229(ה)(לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982, ודינה להידחות.

בהתאם לאמור בתגובת המשיבה, לתצהיר ולאסמכתאות המצורפות לה, הודעת תשלום הקנס נשלחה למבקש בדואר רשום לכתובתו המעודכנת במשרד הרישוי ובמשרד הפנים נכון למועד משלוח ההודעה. כבר נפסק לא אחת, כי די באישור משלוח ההודעה לתשלום הקנס בדואר רשום להוכחת משלוח ההודעה (ראה עפ"א 80074/07 מור מילמן אפרת נ' עיריית ת"א, בג"צ 7281/09 שרגא רוזנבאום נ' עיריית תל אביב-יפו, ורע"פ 5169/11 בנימין רובין נ' מדינת ישראל).

בנסיבות אלה קמה חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי והלכה היא כי אין די באמירה סתמית של המבקש, שלא קיבל את דבר הדואר לידיו בכדי שבית המשפט יקבל את טענתו לפיה לא ביקש להישפט במועד בשל סיבות שאינן תלויות בו, וכי הבקשה הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה. מעיון בבקשה כאמור לעיל, לא שוכנעתי כי הבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש.

לגופה של הודעת תשלום הקנס, מלבד כפירה כללית לא מצאתי בטענות המבקש הגנה של ממש המצדיקים את קבלתה. אף לא ניתן למצוא בבקשת המבקש הסבר לשיהוי הניכר בהגשת הבקשה מלבד טענה בעלמה שלא קיבל את דבר הדואר. כמו כן, אין למבקש כל טענות הגנה ומשכך לא ייגרם כל עיוות דין מדחייתו של המבקש.

טוב יעשה המבקש אם יאמץ את הצעתה של המשיבה ויפנה אליה בבקשה להפחית את סכום החוב ולפרוס אותו לתשלומים, שתבחן בלב פתוח ובנפש חפצה.

אשר על כן, הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ' חשוון תשפ"ג, 14 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.